ആയു: പരം വപുരഭീഷ്ടമതുല്യലക്ഷ്മീർദ്യോഭൂരസാ: സകലയോഗഗുണാസ്ത്രിവർഗ്ഗ:
ജ്ഞാനം ച കേവലമനന്ത ഭവന്തി തുഷ്ടാത്
ത്വത്തോ നൃണാം കിമു സപത്നജയാദിരാശീ: **(8–17–10)**

ശുകമുനി തുടർന്നു:
വിധിപ്രകാരം പന്ത്രണ്ട് ദിവസം അദിതി പയോവ്രതമാചരിച്ചു. മനവും ഹൃദയവും ഭഗവാനിലർപ്പിച്ചു ചെയ്ത വ്രതത്തിൻെറ അവസാനത്തിൽ ഭഗവാൻ സർവ്വൈശ്വര്യങ്ങളോടെ പ്രത്യക്ഷമായി. അദിതി ഭഗവാനെ നമസ്കരിച്ചെഴുന്നേറ്റ് അവിടുത്തെ മഹിമയെ വർണ്ണിക്കാൻ തുടങ്ങി.

ഗദ്ഗദകണ്ഠത്തോടെ പ്രേമപാരവശ്യത്തോടെ, കണ്ണീരോടെ അദിതി ഇങ്ങിനെ പാടി:
അങ്ങാണ് പൂജനീയൻ. ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നവർക്ക് രക്ഷയും ശാന്തിയും നൽകാൻ അവിടുന്ന് അവതാരങ്ങളെടുക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ പ്രസാദത്താൽ ഭക്തന് ആയുസ്സും, ശക്തിയും സൗന്ദര്യവുമുള്ള ശരീരവും, സർവ്വാഭീഷ്ടവും, സകലൈശ്വര്യവും, സ്വർഗ്ഗനരകങ്ങളും, ഭൂമിയും, ദിവ്യഗുണങ്ങളും ലഭ്യമാകുന്നു. മനുഷ്യജന്മത്തിൻെറ മൂന്നുലക്ഷ്യങ്ങളും വിജ്ഞാനം തന്നെയും, ശത്രുജയവും അവിടുത്തെ പ്രസാദത്താൽ ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമത്രെ.

സർവ്വാന്തര്യാമിയായ ഭഗവാൻ അദിതിയെ അനുഗ്രഹിച്ചു പറഞ്ഞു:
അവിടുത്തെ ഉള്ളിലെ ആഗ്രഹമെന്തെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ദേവമാതാവേ, രക്ഷസീയരായ അക്രമികൾ പിടിച്ചടക്കിയ ഇന്ദ്രസിംഹാസനം തിരിച്ചു ലഭിക്കാനും അവിടുത്തെ പുത്രനായ ഇന്ദ്രനെ വീണ്ടും വാഴിക്കാനുമാണല്ലൊ നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. അത് സാധിതമാവും എന്നറിയുക. എന്നെ പൂജിച്ചത് വൃഥാവിലാവുകയില്ല തന്നെ. എങ്കിലും അസുരന്മാർ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന ഐശ്വര്യത്തിന് കാരണം അവർക്ക് ഋഷിമുനിമാരിൽനിന്നു കിട്ടിയ അനുഗ്രഹമാണ്. അവരുടെ മുനിഭക്തികൊണ്ട് കാലം അവർക്കനുകൂലമായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവരെ ബലത്താൽ കീഴടക്കുക സാദ്ധ്യമല്ല തന്നെ. അതുകൊണ്ട് മറ്റെന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗം നോക്കുകതന്നെ. ഞാൻ അവിടുത്തെ പുത്രനായി ഒരംശാവതാരമായി പിറക്കാം. എന്നിട്ട് എന്താണു വേണ്ടതെന്ന്വെച്ചാൽ ചെയ്തുകൊള്ളാം. ഇതൊരു രഹസ്യമായിവച്ചാലും. അവിടത്തെ ഉദ്ദേശലക്ഷ്യം തീർച്ചയായും നിറവേറും.

കശ്യപമുനി തൻെറ അന്തർജ്ഞാനംകൊണ്ട് തൻെറ മനസ്സിൽ കുടിയേറിയ ഭഗവൽക്കിരണത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. ഭഗവാനെ അതിതീവ്രമായി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് ഈ കിരണത്തെ തൻെറ രേതസ്സിനോടൊപ്പം അദിതിയുടെ യോനിയിൽ നിക്ഷേപിച്ചു. അനേകവർഷത്തെ തപശ്ചര്യകൊണ്ടും നിഷ്ഠകൊണ്ടും സമാധിസമയത്ത് സൂക്ഷിച്ചുവച്ച രേതസ്സിന് ആർജ്ജവം കൂടുതലുമായിരുന്നു. അദിതിയടെ ഉദരത്തിൽ പ്രഭാപൂരിതനായ ഭഗവാനെ ദർശിച്ച ബ്രഹ്മാവ് ഭഗവാനെ ഇപ്രകാരം സ്തുതിച്ചു: ഭഗവാൻ, അവിടുന്ന് മൂന്ന് ലോകങ്ങളും കൈയ്യാളുന്നു, എന്നാൽ അവയ്ക്കെല്ലാമതീതനുമാണവിടുന്ന്. ഈ വിശ്വം മുഴുവൻ അവിടുന്നിൽ നിലനിൽക്കുന്നു. വെള്ളത്തിൽ പൊങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ഒരു വൈക്കോൽത്തുരുമ്പുപോലെയാണ് ഈ വിശ്വം മുഴുവനും. അങ്ങുതന്നെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളും നടത്തുന്നു. എന്നിട്ടവകളിൽ അന്തര്യാമിയായി പ്രവേശിക്കുന്നു. ഭഗവാൻ എന്നെന്നും വിജയിക്കട്ടെ.

വേദപുരാണങ്ങളിൽ, ഭഗവൽപ്രസാദത്താൽ ഭക്തന് ഐശ്വര്യം ലഭിക്കും എന്ന് വായിക്കാം.
എന്നാൽ മറ്റു ചിലേടത്ത് ഭഗവാൻ ഭക്തൻെറ ഐശ്വര്യം കവർന്നുകൊണ്ടാണവനെ അനുഗ്രഹിക്കുക എന്നും പറയുന്നു. ഐശ്വര്യാനൈശ്വര്യങ്ങൾ രണ്ടും ഭഗവൽപ്രസാദങ്ങളത്രെ. എന്നാൽ അതും ശരിയല്ലെന്ന് ശാസ്ത്രം പറയുന്നു. ഇവ രണ്ടും മനോജന്യങ്ങളത്രെ. അതുകൊണ്ട് വിവേകിയായ ഒരുവൻ ഐശ്വര്യത്തേയും അനൈശ്വര്യത്തേയും യാതൊന്നിൻേറയും പേരിൽ ആരോപിക്കുന്നില്ല.